

31994L0067

L 365/34

EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA

31.12.1994

**NÕUKOGU DIREKTIIV 94/67/EÜ,
16. detsember 1994,
ohtlike jäätmete põletamise kohta**

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 130s lõiget 1,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ⁽¹⁾

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust, ⁽²⁾

toimides asutamislepingu artiklis 189c sätestatud menetluse kohaselt ⁽³⁾

ning arvestades, et:

asutamislepingu artiklis 130r sätestatud ühenduse keskkonnapoliitika eesmärkide ja põhimõtetega püütakse eelkõige vältida reostust, pannes rõhku selle vähendamisele tekkekohas ja kohaldades põhimõtet, et saastaja maksab;

nõukogu 7. mai 1990. aasta resolutsioonis jäätmepoliitika kohta ⁽⁴⁾ paluti komisjonil koostada kiiresti tööstusjäätmete põleteid käsitlevad ettepanekud;

ohtlike jäätmete põletamisel tekivad heitmed, mis võivad põhjustada reostust ja seeläbi kahjustada inimeste tervist ja keskkonda, kui neid ei ohjata sobival viisil; mõnel juhul võib reostus olla piiriline;

seetõttu on vaja ennetusmeetmeid, et kaitsta keskkonda ohtlike jäätmete põletamisel tekkivate ohtlike heitmete eest;

ohtlike jäätmete põletamist käsitlevate siseriiklike õigusnormide praegused erinevused ja mõnel juhul nende normide puudumine õigustavad meetmete võtmist ühenduse tasandil;

asutamislepingu artikli 130t kohaselt ei takista käesoleva direktiivi vastuvõtmine ühtki liikmesriiki säilitamast või kehtestamast rangemaid keskkonnakaitsemeetmeid, kui need on kooskõlas asutamislepinguga;

jäätmeid käsitleva nõukogu 15. juuli 1975. aasta direktiivi 75/442/EMÜ ⁽⁵⁾ artikkel 4 kohustab liikmesriike võtma vajalikke meetmeid tagamaks, et jäätmeid taaskasutatakse või need kõrvaldatakse nii, et see ei ohustaks inimeste tervist ega kahjustaks keskkonda; selleks sätestatakse kõnealuse direktiivi artiklis 9, et iga jäätmeid töötlev käitis või ettevõtja peab saama pädevatelt asutustelt loa, mis muu hulgas käsitleb võetavaid ettevaatusabinõusid;

tööstusrajatistest lähtuva õhusaaste vastu võitlemist käsitleva nõukogu 28. juuni 1984. aasta direktiivi 84/360/EMÜ ⁽⁶⁾ artiklites 3 ja 4 sätestatakse, et loetletud liikidesse kuuluvate tööstusrajatiste, sealhulgas jäätmepõletusrajatiste käitamiseks on vaja eelnevat luba;

käesoleva direktiivi alusel rajatavate ja käitatavate põletusrajatiste eesmärk on vähendada ohtlikest jäätmetest tulenevat reostusohu oksüdatsiooni abil, vähendada jäätmete kogust ja toota jääke, mida saab uuesti kasutada või ohutult kõrvaldada;

heatasemeline keskkonnakaitse eeldab sobivate käitamisviiside, heitmete piirväärtuste kehtestamist ja säilitamist ühenduses asuvate ohtlike jäätmete põletusrajatiste suhtes; erisätteid on vaja dioksiinide ja furaanide heitmete kohta, mille vähendamiseks tuleks kasutada arenenuimat tehnoloogiat;

heitmete jälgimiseks on vaja heatasemelisi mõõtmisvõtteid, et tagada saasteainete heitmete piir ja suuniväärtustest kinnipidamine;

⁽¹⁾ EÜT C 130, 21.5.1992, lk 1.

⁽²⁾ EÜT C 332, 16.12.1992, lk 49.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 10. märtsi 1993. aasta arvamus (EÜT C 115, 26.4.1993, lk 90), nõukogu 11. juuli 1994. aasta ühine seisukoht (EÜT C 232, 20.8.1994, lk 35) ja Euroopa Parlamendi 17. novembri 1994. aasta otsus (EÜT C 341, 5.12.1994).

⁽⁴⁾ EÜT C 122, 18.5.1990, lk 2.

⁽⁵⁾ EÜT L 194, 25.7.1975, lk 39. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 91/692/EMÜ (EÜT L 377, 31.12.1991, lk 48).

⁽⁶⁾ EÜT L 188, 16.7.1984, lk 20. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 91/692/EMÜ.

ohtlike jäätmete põletamisel tekkivate heitmete eest on keskkonda vaja kaitsta terviklikult; seetõttu võib heitgaaside puhastamisel tekkivaid veesisaldusega jäätmeid väljutada üksnes pärast eritöötlust, et vähendada reostuse sattumist ühest keskkonnast teise; sellistes veesisaldusega jäätmetes olevate saasteainete heitmetele tuleks kehtestada eraldi piirväärtused kahe aasta jooksul käesoleva direktiivi jõustumisest;

tuleks kehtestada sätted juhtudeks, mil heitmete piirväärtusi ületatakse, samuti puhastusseadmete tehniliselt vältimatute seisakute, häirete või rikete puhuks;

ei tohiks lubada, et ohtlike jäätmete koospõletamine rajatistes, mis ei ole mõeldud eeskätt ohtlike jäätmete põletamiseks, põhjustab suuremaid saasteainete heitmeid heitgaaside osas, mis tekib sellisest koospõletamisest, mistõttu kõnealust koospõletamist tuleks asjakohaselt piirata;

inimeste tervise ja keskkonna paremaks kaitsmiseks on olemasolevad põletusrajatised vaja kiiresti kohandada käesolevas direktiivis sätestatud heitmete piirväärtustega, et vältida nendesse rajatistesse viidatavate ohtlike jäätmete koguse suurenemist;

tuleks asutada komitee, kes abistaks komisjoni käesoleva direktiivi rakendamisel ja kohandamisel teaduse ja tehnika edusammudega;

käesoleva direktiivi rakendamist käsitlevad aruanded on oluline vahend, millega komisjoni ja liikmesriike teavitatakse heitmeohjevõtete vallas tehtud edusammudest;

ettepanekud heitmete piirväärtuste ja käesoleva direktiivi asjakohaste sätete läbivaatamiseks tuleks nõukogule esitada enne 31. detsembrit 2000, pidades silmas tehnoloogia eeldatavat arengut, kogemusi põletusrajatiste käitamisel ja keskkonnanõudeid,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

1. Käesoleva direktiivi eesmärk on näha ette meetmed ja menetlused, et vältida või, kui see ei ole võimalik, vähendada võimaluse piires ohtlike jäätmete põletamisest tulenevat kahjulikku mõju

keskkonnale, eelkõige õhu, pinnase ja pinna- ja põhjavee saastumist ning sellest tulenevaid ohte inimeste tervisele, ning selleks kehtestada ja säilitada ühenduses asuvate ohtlike jäätmete põletusrajatiste suhtes käitamistingimused ja heitmete piirväärtused.

2. Käesoleva direktiivi kohaldamine ei piira kohaldamast muid asjakohaseid ühenduse õigusnorme, mis käsitlevad eelkõige jäätmeid ja põletusrajatiste töökaitset.

Artikkel 2

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

1) *ohtlikud jäätmed* — mis tahes tahked või vedelad jäätmed, nagu on määratletud ohtlikke jäätmeid käsitleva nõukogu 12. detsembri 1991. aasta direktiivi 91/689/EMÜ⁽¹⁾ artikli 1 lõikes 4.

Käesoleva direktiivi kohaldamisalast on siiski välja arvatud järgmised ohtlikud jäätmed:

— põlevad vedelad jäätmed, sealhulgas õlijäätmete kõrvaldamist käsitleva nõukogu 16. juuni 1975. aasta direktiivi 75/439/EMÜ⁽²⁾ artiklis 1 määratletud õlijäätmed, juhul kui need vastavad järgmisele kolmele tingimusele:

i) polüklooritud aroomaatsete süsivesinike, näiteks polüklooritud difenüülide (PCB) või pentaklooritud fenooli (PCP) sisaldus massi järgi ei ole suurem, kui asjakohastes ühenduse õigusnormides on sätestatud;

ii) neid jäätmeid ei peeta ohtlikuks põhjusel, et nendes sisalduvate muude direktiivi 91/689/EMÜ II lisas loetletud koostisainete kogused või sisaldused on sellised, mis on direktiivi 75/442/EMÜ artiklis 4 sätestatud eesmärkide saavutamise vastuolus, ja

iii) väikseim kütteväärtus on vähemalt 30 MJ/kg,

— kõik põlevad vedelad jäätmed, mille põlemisel vahetult tekkivad suitsugaasid ei põhjusta muid heitmeid või suurema saasteainesisaldusega heitmeid kui need, mis tekivad direktiivi 75/716/EMÜ⁽³⁾ artikli 1 lõikes 1 määratletud gaasiõli põlemisel,

⁽¹⁾ EÜT L 377, 31.12.1991, lk 20.

⁽²⁾ EÜT L 194, 25.7.1975, lk 23. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 91/692/EMÜ.

⁽³⁾ Nõukogu 24. novembri 1975. aasta direktiiv 75/716/EMÜ vedelikute väävlisisaldust käsitlevate liikmesriikide õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta (EÜT L 307, 27.11.1975, lk 22). Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 91/692/EMÜ.

- ohtlikud jäätmed, mis tekivad nafta ja gaasi otsimisel ja kasutamisel avamererajatises ja mis põletatakse seal,
- direktiividega 89/369/EMÜ ⁽¹⁾ ja 89/429/EMÜ ⁽²⁾ hõlmatud olmejäätmed,
- olmeheitvee töötlemisel tekkivad setted, mida ei peeta ohtlikuks põhjusel, et nendes sisalduvate, direktiivi 91/689/EMÜ II lisas loetletud koostisainete kogused või sisaldused, nagu liikmesriigid on need määranud kõnealuse direktiivi artikli 1 lõikes 4 osutatud ohtlike jäätmete loendi kehtestamiseni, on sellised, mis on direktiivi 75/442/EMÜ artiklis 4 sätestatud eesmärkide saavutamise vastuolus. See väljaarvamine ei piira direktiivi 86/278/EMÜ ⁽³⁾ kohaldamist;
- 2) *põletusrajatis* — mis tahes tehniline varustus, mida kasutatakse ohtlike jäätmete põletamiseks oksüdeerimise teel, olenemata sellest, kas põlemisel tekkinud soojust kasutatakse ära või mitte, sealhulgas eeltöötluks või utmiseks või muuks soojustöötluks, näiteks plasmatöötluks, kuivõrd saadavad tooted seejärel põletatakse. See hõlmab rajatist, kus selliseid jäätmeid põletatakse mis tahes tööstusliku menetluse põhi- või lisakutusenäna.
- See mõiste hõlmab tegevuskohta ja kogu rajatist, sealhulgas jäätmete vastuvõtu-, säilitus- ja eeltöötlusseadmeid, põletit ja selle jäätmeid, kütuse- ja õhuvarustussüsteeme, heitgaaside ja -vee töötlemisseadmeid ning seadmeid ja süsteeme põletamise juhtimiseks ja põletustingimuste pidevaks ülesmärkimiseks ja jälgimiseks.
- See mõiste ei hõlma järgmisi rajatisi:
- loomakorjuste või -jäänuste põletid,
- nakkusohtlike haiglajäätmete põletid, tingimusel et selliseid jäätmeid ei peeta ohtlikuks põhjusel, et need sisaldavad muid direktiivi 91/689/EMÜ II lisas loetletud koostisaineid, või
- olmejäätmete põletid, kus põletatakse ka nakkusohtlikke haiglajäätmeid, mis ei ole segatud muude jäätmetega, mida peetakse ohtlikuks mõne muu direktiivi 91/689/EMÜ III lisas loetletud omaduse tõttu;
- 3) *uus põletusrajatis* — rajatis, mille käitamisluba on antud artikli 18 lõikes 1 nimetatud kuupäeval või hiljem;
- 4) *olemasolev põletusrajatis* — rajatis, mille esialgne käitamisluba on antud enne artikli 18 lõikes 1 nimetatud kuupäeva;
- 5) *heitmete piirväärtus* — rajatistest lähtuvate heitmete saasteainesisaldus massi järgi, mida ei tohi teatava aja jooksul ületada;
- 6) *käitaja* — füüsiline või juriidiline isik, kes käitab põletusrajatist või kellel on või kellele on delegeeritud majanduslik otsustamisõigus selle üle.
- Artikkel 3*
1. Direktiivi 75/442/EMÜ artiklites 9 ja 10 ja nimetatud direktiivi artiklis 11, nagu seda on täiendatud direktiivi 91/689/EMÜ artikliga 3, ning direktiivi 84/360/EMÜ artiklis 3 osutatud luba antakse üksnes juhul, kui taotlusest ilmneb, et põletusrajatis on kavandatud ja varustatud ning seda käitatakse nii, et võetaks sobivad ennetusmeetmed keskkonnareostuse vältimiseks ja täidetakse käesoleva direktiivi artiklites 5–12 sätestatud nõudeid.
2. Pädevate asutuste antavas loas tuleb selgesõnaliselt loetleda nende ohtlike jäätmete liigid ja kogused, mida võib põletusrajatises töödelda, ja märkida põleti koguvõimsus.
3. Kui rajatises, mis ei ole mõeldud eeskätt ohtlike jäätmete põletamiseks, põletatakse ohtlikke jäätmeid (koospõletamine), kusjuures nendest tuleneb kõige rohkem 40 % mis tahes käitamishetkel rajatises eralduvast kogusoojusest, kohaldatakse vähemalt järgmisi artikleid:
- artiklid 1–5,
- artikli 6 lõiked 1 ja 5,
- artikkel 7, kaasa arvatud artiklites 10 ja 11 sisalduvad mõõtmisäatted,
- artikkel 9,
- artiklid 12–14.
- ⁽¹⁾ Nõukogu 8. juuni 1989. aasta direktiiv 89/369/EMÜ uutest olmejäätmete põletusrajatistest lähtuva õhusaaste vältimise kohta (EÜT L 163, 14.6.1989, lk 32).
- ⁽²⁾ Nõukogu 21. juuni 1989. aasta direktiiv 89/429/EMÜ olemasolevatest olmejäätmete põletusrajatistest lähtuva õhusaaste vähendamise kohta (EÜT L 203, 15.7.1989, lk 50).
- ⁽³⁾ Nõukogu 12. juuni 1986. aasta direktiiv 86/278/EMÜ keskkonna ja eelkõige pinnase kaitsmise kohta reoveesetete kasutamisel põllumajanduses (EÜT L 181, 4.7.1986, lk 6). Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 91/692/EMÜ.

4. Luba lõikes 3 kirjeldatud koospõletamiseks antakse üksnes siis, kui taotlusest ilmneb, et:

— ohtlike jäätmete põletite paigutus ja jäätmete etteandmise viis on sellised, et saavutatakse võimalikult täielik põlemine, ja

— II lisas sätestatud arvutused tõendavad, et täidetakse artikli 7 sätteid.

Selles loas tuleb selgesõnaliselt loetleda nende ohtlike jäätmete liigid ja kogused, mida võib rajatises koos põletada. Lisaks sellele piiritletakse loas nende ohtlike jäätmete väikseimad ja suurimad massivoolud, väikseimad ja suurimad kütteväärtused ja selliste saasteainete nagu PCB, PCP, kloor, fluor, väävel ja raskmetallid suurim lubatud sisaldus.

Kuu kuu jooksul pärast tegevuse algust võimalikult ebasoodsates oludes tehtud mõõtmiste tulemused peavad osutama, et artikli 7 sätteid täidetakse. Kõnealuseks ajavahemikuks võivad pädevad asutused teha erandeid lõikes 3 sätestatud protsendimäärast.

Artikkel 4

Loataotlused, pädevate asutuste otsused nende kohta ja käesoleva direktiivi artiklis 11 sätestatud jälgimise tulemused avalikustatakse kooskõlas nõukogu 7. juuni 1990. aasta direktiiviga 90/313/EMÜ, mis käsitleb vaba juurdepääsu keskkonnateabele. ⁽¹⁾

Artikkel 5

1. Käitaja võtab jäätmete üleandmise ja vastuvõtmise osas kõik vajalikud meetmed, et vältida või, kui see ei ole võimalik, vähendada võimaluse piires kahjulikku mõju keskkonnale, eelkõige õhu, pinnase ja pinna- ja põhjavee saastumist ning ohte inimeste tervisele. Need meetmed vastavad vähemalt lõigetes 2 ja 3 sätestatud nõuetele.

2. Enne jäätmete lubamist põletusrajatisse peab käitajal olema jäätmete kirjeldus, mis sisaldab järgmisi andmeid:

— jäätmete füüsiline ja võimaluse piires keemiline koostis ning kogu teave, mida on vaja, et hinnata nende sobivust kavandatud põletamismenetluseks,

— jäätmetega seotud ohud, ained, millega neid ei tohi segada, ja nende käitlemisel võetavad ettevaatusabinõud.

3. Enne jäätmete lubamist põletusrajatisse teeb käitaja jäätmete vastuvõtmisel vähemalt järgmist:

— määrab jäätmete massi,

— kontrollib direktiiviga 91/689/EMÜ nõutavaid ja vajaduse korral Euroopa Ühenduses, ühendusse sisse ja ühendusest välja veetavate jäätmete järelevalvet käsitleva nõukogu 1. veebruari 1993. aasta määrusega (EMÜ) nr 259/93 ⁽²⁾ ning ohtlike kaupade vedu käsitlevate määrustega nõutavaid dokumente,

— kui see on asjakohane, võtab esindavaid proove, võimaluse korral enne mahalaadimist, et nende uurimisega veenduda jäätmete vastavuses lõikes 2 sätestatud kirjeldusele ja et pädevad asutused saaksid määratleda töödeldavate jäätmete laadi. Neid proove säilitatakse vähemalt üks kuu pärast põletamist.

4. Pädevad asutused võivad teha erandeid lõigetest 2 ja 3 selliste tööstusrajatiste ja ettevõtjate puhul, kes põletavad üksnes oma jäätmeid nende tekitamise kohas, tingimusel et tagatakse samasugune kaitsetase.

Artikkel 6

1. Ohtlike jäätmete põletusrajatisi käitatakse nii, et põlemine oleks võimalikult täielik. Selleks võib ilmned vajadus rakendada sobivaid jäätmete eeltötlusvõtteid.

2. Kõik põletusrajatised kavandatakse, varustatakse ja käitatakse nii, et ohtlike jäätmete põletamisel tekkinud gaas kuumeneb pärast viimast põlemisõhu etteannet juhitavalt ja ühtlaselt isegi võimalikult ebasoodsates tingimustes vähemalt kaheks sekundiks vähemalt temperatuurini 850 °C põlemiskambri siseseina juures või selle lähedal, kusjuures hapnikku on vähemalt 6 %; selliste ohtlike jäätmete põletamisel, mis sisaldavad kloorina väljendatud halogeenitud orgaanilisi aineid üle 1 %, peab saavutatav temperatuur olema vähemalt 1 100 °C.

Kui põletusahju köetakse üksnes vedelate ohtlike jäätmetega või selliste gaasiliste ja pulbriliste ainete seguga, mis pärinevad ohtlike

⁽¹⁾ EÜT L 158, 23.6.1990, lk 56.

⁽²⁾ EÜT L 30, 6.2.1993, lk 1.

jäätmete soojuslikust eeltöötlemisest hapnikuvajaku tingimustes, ja kui gaasiline osa annab rohkem kui 50 % kogu vabanevast soojusest, peab hapnikusisaldus pärast põlemisõhu viimast etteannet olema vähemalt 3 %.

3. Kõik põletusrajatised varustatakse põletitega, mis hakkavad ise tööle, kui põlemisgaaside temperatuur langeb pärast viimast põlemisõhu etteannet allapoole lõikes 2 märgitud asjakohast vähimat temperatuuri. Sellised põletid kasutatakse ka rajatise käivitamisel ja seiskamisel tagamaks, et asjakohane vähim temperatuur säilib seni, kuni põlemiskambris on veel põlemata jäätmeid.

Käivitamisel ja seiskamisel või siis, kui põlemisgaaside temperatuur langeb allapoole lõikes 2 märgitud asjakohast vähimat temperatuuri, ei tohi põletitesse lasta kütust, mis võib põhjustada suuremaid heitmeid kui need, mis tekivad gaasiõli, nagu on määratletud direktiivi 75/716/EMÜ artikli 1 lõikes 1, veeldatud gaasi või maagaasi põlemisel.

Põletusrajatistes tuleb kasutada süsteemi, mis välistab ohtlike jäätmete etteandmise:

— käivitamishetkest vähima nõutava põletamistemperatuuri saavutamiseni,

— siis, kui ei hoita vähimat nõutavat põletamistemperatuuri,

— siis, kui artikli 11 lõike 1 punktis a nõutavad pidevad mõõtmised osutavad, et mõnda heitmete piirväärtust on ületatud puhastusseadmete häirete või rikete tõttu.

4. Pädevad asutused võivad teatavate ohtlike jäätmete osas lubada erandeid lõikes 2 sätestatud ja loas piiritletud nõuetest. Sellise erandi lubamise tingimuseks on vähemalt artikli 7 sätete täitmine ja see, et dioksiinide ja furaanide heitmete tase ei ületa taset, mis saadakse käesoleva artikli lõike 2 nõuete kohaldamisel.

Kõikidest käesoleva lõike alusel määratavatest käitamistingimustest ja tehtud ülevaatuste tulemustest teatakse komisjonile osana artikli 17 kohaselt antavast teabest.

5. Põletusrajatise käitamisel ei ületa süsinikoksiidi (CO) sisaldus põlemisgaasides järgmisi piirväärtusi:

a) 50 mg/m³, määratletud päeva keskmine väärtusena;

b) 150 mg/m³ vähemalt 95 % puhul kõikidest mõõtmistest, määratletud iga 10 minuti keskmise väärtusena, või 100 mg/m³

kõikide mõõtmiste puhul, määratletud iga poole tunni keskmise väärtusena mis tahes 24 tunnise ajavahemiku jooksul.

6. Kõik põletusrajatised kavandatakse, varustatakse ja käitatakse nii, et välditaks selliste heitmete pääsemist õhku, mis põhjustavad maapinna lähedal märkimisväärtset õhusaastet; eelkõige heitgaasid väljutatakse juhitavalt ja korstna kaudu.

Korstna kõrgus on selline, et inimeste tervis ja keskkond oleksid kaitstud.

Artikkel 7

1. Põletusrajatised kavandatakse, varustatakse ja käitatakse nii, et heitgaaside puhul ei ületataks vähemalt järgmisi heitmete piirväärtusi.

a) keskmised päevaväärtused:

1. Kogutolm	10 mg/m ³
2. Gaasilised ja aurulised orgaanilised ained, väljendatud orgaanilise süsiniku koguhulgana	10 mg/m ³
3. Vesinikkloriid (HCl)	10 mg/m ³
4. Vesinikfluoriid (HF)	1 mg/m ³
5. Vääveldioksiid (SO ₂)	50 mg/m ³ ;

b) keskmised poole tunni väärtused:

	A	B
1. Kogutolm	30 mg/m ³	10 mg/m ³
2. Gaasilised ja aurulised orgaanilised ained, väljendatud orgaanilise süsiniku koguhulgana	20 mg/m ³	10 mg/m ³
3. Vesinikkloriid (HCl)	60 mg/m ³	10 mg/m ³
4. Vesinikfluoriid (HF)	4 mg/m ³	2 mg/m ³
5. Vääveldioksiid (SO ₂)	200 mg/m ³	50 mg/m ³ ;

c) kõik keskmised väärtused, mis on mõõdetud kõige vähem 30 minuti ja kõige rohkem kaheksa tunni jooksul:

1. Kaadmium ja selle ühendid, väljendatud kaadmiumina (Cd)	}	Kokku 0,05 mg/m ³ (*) 0,1 mg/m ³ (**)
2. Tallium ja selle ühendid, väljendatud talliumina (Tl)		
3. Elavhõbe ja selle ühendid, väljendatud elavhõbedana (Hg)	}	0,05 mg/m ³ (*) 0,1 mg/m ³ (**)

4. Antimon ja selle ühendid, väljendatud antimonina (Sb)
5. Arseen ja selle ühendid, väljendatud arseenina (As)
6. Plii ja selle ühendid, väljendatud pliina (Pb)
7. Kroom ja selle ühendid, väljendatud kroomina (Cr)
8. Koobalt ja selle ühendid, väljendatud koobaltina (Co)
9. Vask ja selle ühendid, väljendatud vasena (Cu)
10. Mangaan ja selle ühendid, väljendatud mangaanina (Mn)
11. Nikkel ja selle ühendid, väljendatud niklina (Ni)
12. Vanaadium ja selle ühendid, väljendatud vanaadiumina (V)
13. Tina ja selle ühendid, väljendatud tinana (Sn)

Kokku
0,5 mg/m³ (*)
1 mg/m³ (**)

Artikkel 8

Need keskmised väärtused hõlmavad ka asjakohaste raskmetallide ja nende ühendite heitmete gaasilisi ja aurulisi vorme.

(*) Uued rajatised.

(**) Olemasolevad rajatised.

2. Dioksiinide ja furaanide heitmeid vähendatakse arenenuima tehnoloogia abil. Hiljemalt 1. jaanuarist 1997 ei või keskmised väärtused, mis on mõõdetud kõige vähem kuue ja kõige rohkem kaheksa tunni jooksul, ületada piirväärtust 0,1 ng/m³, välja arvatud juhul, kui vähemalt kuus kuud enne seda kuupäeva ei ole komisjon artiklis 16 sätestatud korras kehtestanud ühenduse tasandil ühtseid mõõtmisviise. See piirväärtus määratletakse üksikute dioksiinide ja furaanide sisalduste summana I lisa kohaselt.

Selle piirväärtuse jõustumispäevani kasutavad liikmesriigid seda väärtust vähemalt suuniväärtusena.

3. Artiklis 6 ja käesolevas artiklis sätestatud piir- ja suuniväärtuste järgimise kindlakstegemiseks tehtud mõõtmiste tulemused teisendatakse artikli 11 lõikes 2 esitatud tingimuste alusel.

4. Ohtlike jäätmete koospõletamisel artikli 3 lõike 3 kohaselt kohaldatakse artikli 6 lõiget 5 ja käesoleva artikli lõikeid 1–3 II lisa sätestatud tingimustel üksnes selle heitgaaside osa suhtes, mis tekib ohtlike jäätmete põletamisel.

Artikli 3 lõikes 3 osutatud rajatiste heitgaasides sisalduvate asjakohaste saasteainete suhtes kehtestatakse sobivad heitmete piir- ja suuniväärtused II lisa kohaselt.

1. Heitvee väljutamiseks põletusrajatisest on vaja pädevate asutuste luba.

2. Võimalust mööda piiratakse heitgaaside puhastamisest tulenevate veesisaldusega jäätmete väljutamist veekeskkonda.

Kui mõni loa erisäte seda lubab, võib veesisaldusega jäätmeid väljutada pärast eraldi töötlust, tingimusel et:

— heitmete piirväärtuste osas täidetakse asjakohaste ühenduse, siseriiklike ja kohalike õigusnormide nõudeid, ja

— nendes veesisaldusega jäätmetes sisalduvate raskmetallide, dioksiinide ja furaanide massi on võrreldes töödeldavate ohtlike jäätmete kogusega vähendatud nii, et vette väljutatavad lubatud kogused on väiksemad kui õhku väljutatavad lubatud kogused.

3. Ilma et see piiraks lõike 2 kohaldamist, kehtestab nõukogu komisjoni ettepaneku põhjal kahe aasta jooksul käesoleva direktiivi jõustumisest alates konkreetseid piirväärtused saasteainetele, mida sisaldab pärast heitgaaside puhastamist väljutatav heitvesi.

4. Põletusrajatiste alad ja asjakohased ohtlike jäätmete ladustamisalad kavandatakse ja neid kasutatakse nii, et kooskõlas nõukogu 17. detsembri 1979. aasta direktiiviga 80/68/EMÜ, mis käsitleb põhjavee kaitset teatavatest ohtlikest ainetest lähtuva reostuse eest, (¹) välditaks saasteainete sattumist pinnasesse ja põhjavette. Lisaks sellele luuakse võimalused põletusrajatise alalt äravoolava sademevee või leketest või tulekustutusest lähtuva saastunud vee ladustamiseks. Kõnealused ladustamisvõimalused on oma mahu poolest piisavad, et sellisest veest saaks proove võtta ja seda vajaduse korral enne väljutamist töödelda.

(¹) EÜT L 20, 26.1.1980, lk 43. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 91/692/EMÜ.

Artikkel 9

1. Põletusrajatise käitamisel tekkivaid jääke taaskasutatakse või need kõrvaldatakse kooskõlas direktiividega 75/442/EMÜ ja 91/689/EMÜ. Selleks võib ilmned vajadus jääke enne töödelda. Sellised jääke tuleks hoida üksteisest eraldi seni, kuni on otsustatud nende taaskasutamine või kõrvaldamine; kõnealuste toimingu hõlbustamiseks tuleks rakendada sobivat tehnoloogiat.

2. Kuivade tolmsete jääkide nagu katlatolmu ja heitgaaside töötlemisel tekkivate kuivade jääkide veoks ja vaheladustamiseks kasutatakse kinniseid mahuteid.

3. Põletamisel tekkivat soojust tuleks võimaluse piires ära kasutada.

4. Enne põletamisjääkide kõrvaldamis- ja taaskasutusviiside otsustamist tehakse asjakohased katsed, et määrata kindlaks põletamisjääkide füüsilised ja keemilised omadused ning saastavus. Eelkõige tuleb uurida jäätmete lahustuvat osa ja raskmetalle.

Artikkel 10

1. Artikli 11 kohased mõõtmisnõuded põletamisega seotud näitajate, tingimuste ja asjakohaste saasteainete massisisalduse jälgimiseks sätestatakse pädevate asutuste väljastatavas loas või sellele lisatud tingimustes või asjakohastes üldkohustuslikes eeskirjades, mis käsitlevad mõõtmisnõudeid.

2. Luba antakse üksnes juhul, kui taotlusest ilmneb, et väljapakutud mõõtmisvõtted on III lisaga kooskõlas. Usaldusvahemiku (95 %) väärtused ei või ületada artikli 6 lõike 5 punktis a ja artikli 7 lõike 1 punkti a alapunktides 1–3 ja 5 heitmete piirväärtuste puhul väärtusi, mis on esitatud III lisa punktis 4.

Isetoimivate jälgimisseadmete paigaldamise ja toimimise järele valvatakse ning seadmeid katsetatakse kord aastas.

3. Proovivõtmis- ja mõõtmismenetlused, mida kasutatakse iga õhusaasteaine korrapäraseks mõõtmiseks, ning proovivõtu- ja mõõtekohad täpsustatakse pädevate asutuste antavas loas või sellele lisatud tingimustes või asjakohastes üldkohustuslikes eeskirjades, mis käsitlevad proovivõtmis- ja mõõtmismenetlusi.

Pädevad asutused kehtestavad korrapärase mõõtmistega seotud nõuded III lisa kohaselt.

Artikkel 11

1. III lisa kohaselt tehakse põletusrajatises järgmisi mõõtmisi:

a) artikli 6 lõikes 5 ja artikli 7 lõike 1 punktides a ja b nimetatud ainete pidev mõõtmine;

b) järgmiste käitamisnäitajate pidev mõõtmine:

— artikli 6 lõigetes 2 ja 4 osutatud temperatuur,

— heitgaasi hapnikusisaldus, rõhk, temperatuur ja veeaurusisaldus;

c) artikli 7 lõike 1 punktis c ja lõikes 2 nimetatud ainete osas vähemalt kaks mõõtmist aastas; esimese 12 käitamiskuu jooksul toimub mõõtmine siiski iga kahe kuu tagant;

d) heitgaaside viibeaega, asjakohast vähimat temperatuuri ja hapnikusisaldust, mis on piiritletud artikli 6 lõigetes 2 ja 4, mõõdetakse sobival viisil vähemalt üks kord põletusrajatise kasutussevõtmisel ja võimalikult ebasoodsates käitamistingimustes.

Vesinikfluoriidi pidevast mõõtmisest võib loobuda, kui vesinikloriidi töödeldakse nii, et artikli 7 lõike 1 punkti a alapunkti 3 ja punkti b alapunkti 3 kohase heitmete piirväärtuse ületamine on välistatud. Sel juhul mõõdetakse vesinikfluoriidi heitmeid korrapäraselt.

Veeaurusisaldust ei ole vaja pidevalt mõõta, kui heitgaasiproov kuivatatakse enne heitmete analüüsimist.

Artikli 7 lõikes 1 loetletud saasteaineid ei ole vaja mõõta, kui luba võimaldab põletada üksnes selliseid ohtlikke jäätmeid, mille põletamisel ei saa kõnealuste saasteainete keskmised väärtused olla suuremad kui 10 % artikli 7 lõikes 1 sätestatud heitmete piirväärtustest.

Niipea, kui ühenduses on sobivad mõõtmisvõtted kasutusel, otsustab komisjon artiklis 16 sätestatud korras kuupäeva, millest alates tuleb artikli 7 lõike 1 punktis c ja lõikes 2 nimetatud aineid III lisa kohaselt pidevalt mõõta.

2. Artiklites 6 ja 7 sätestatud heitmete piir- ja suuniväärtuste järgimise kindlakstegemiseks tehtavate mõõtmiste tulemused teistendatakse järgmiste tingimuste alusel:

— temperatuur 273 K, rõhk 101,3 kPa, hapnikku 11 %, kuiv gaas,

— temperatuur 273 K, rõhk 101,3 kPa, hapnikku 3 %, kuiv gaas, üksnes direktiivis 75/439/EMÜ määratletud õlijäätmete põletamisel.

Kui ohtlikke jäätmeid põletatakse hapnikuga rikastatud keskkonnas, saab mõõtmiste tulemusi teisendada pädevate asutuste sätestatud hapnikusisalduse alusel, mis määratakse olukorra kohaselt. Artikli 3 lõikes 3 sätestatud juhul teisendatakse mõõtmiste tulemused II lisa kohaselt arvutatud hapniku kogusisalduse alusel.

Kui saasteainete heitmeid vähendatakse heitgaaside töötlemise teel, toimub teisendamine esimeses lõigus sätestatud hapnikusisalduste alusel üksnes siis, kui hapnikusisaldus, mida on mõõdetud samal ajavahemikul kui asjakohase saasteaine sisaldust, ületab normikohast hapnikusisaldust.

3. Heitmete piirväärtusi on järgitud, kui:

- ükski keskmisest päevaväärtusest ei ületa artikli 6 lõike 5 punktis a ja artikli 7 lõike 1 punktis a sätestatud heitmete piirväärtusi ja kui

kas ükski keskmistest poole tunni väärtustest ei ületa aasta jooksul artikli 7 lõike 1 punkti b A-veerus sätestatud heitmete piirväärtusi või

97 % keskmistest poole tunni väärtustest ei ületa aasta jooksul artikli 7 lõike 1 punkti b B-veerus sätestatud heitmete piirväärtusi,

- ükski artikli 7 lõike 1 punktis c sätestatud vaatlusaja keskmistest väärtustest ei ületa kõnealuses punktis esitatud heitmete piirväärtusi,

- järgitakse artikli 6 lõike 5 punkti b sätteid.

Artikli 12 lõikes 2 osutatud ajavahemikel mõõdetud keskmisi väärtusi ei võeta piirväärtuste järgimise hindamisel arvesse.

Keskmiised poole tunni ja 10 minuti väärtused leitakse tegeliku käitamisaaja jooksul (sealhulgas see osa käivitus- ja seiskamisajast, mil põletatakse ohtlikke jäätmeid) mõõdetud väärtuste põhjal pärast III lisa punktis 4 piiritletud usaldusvahemiku väärtuse mahaarvamist. Keskmiised päevaväärtused leitakse nende kinnitatud keskmiste väärtuste põhjal. Vaatlusaja keskmised väärtused ja vesinikfluoriidi korrapäraste mõõtmiste puhul vesinikfluoriidi keskmised väärtused leitakse artikli 10 lõike 3 nõuete kohaselt.

Artikkel 12

1. Kui mõõtmised osutavad, et käesolevas direktiivis sätestatud heitmete piirväärtusi on ületatud, teatatakse sellest viivitamata

pädevatele asutustele. Asjaomane rajatis peatab ohtlike jäätmete etteandmise ajaks, mil heitmete piirväärtusi ei järgita, ja seni, kuni pädevad asutused lubavad selliste jäätmete etteandmist jätkata.

2. Pädevad asutused kehtestavad puhastus- või mõõtmisseadmete tehniliselt vältimatute seisakute, häirete või rikete suurima lubatud aja, mille jooksul sätestatud ainete sisaldused võivad õhku väljutatavates heitmetes ületada heitmetele kehtestatud piirväärtusi. Rajatis ei või mingil juhul ohtlike jäätmete põletamist katkestamatult rohkem kui neli tundi; neis tingimustes käitamine võib peale selle aasta jooksul kesta kokku vähem kui 60 tundi.

Suure rikke korral vähendab käitaja töömahtu või peatab töö niipea kui võimalik, kuni tavapärased käitamistingimused on taastatud. Artikli 3 lõikega 3 hõlmatud rajatistes peatatakse ohtlike jäätmete etteandmine.

Tolmu kogusisaldus heitmetes ei või mingil juhul ületada 150 mg/m³, väljendatud poole tunni keskmisena; lisaks sellele ei või ületada artikli 7 lõike 1 punkti a alapunktis 2 ja punkti b alapunktis 2 sätestatud heitmete piirväärtusi. Täita tuleb kõiki muid artiklis 6 osutatud tingimusi.

Artikkel 13

1. Käesoleva direktiivi sätteid jõustuvad olemasolevate põletusrajatiste suhtes artikli 18 lõikes 1 piiritletud kuupäevast kolme aasta ja kuue kuu möödudes.

2. Kuue kuu jooksul artikli 18 lõikes 1 piiritletud kuupäevast arvates võib käitaja pädevatele asutustele siiski teatada, et enne lõplikku sulgemist käitatakse olemasolevat rajatist kõige rohkem 20 000 tundi viie aasta jooksul käitaja teatest arvates. Sel juhul lõike 1 sätteid ei kohaldata.

Artikkel 14

Komisjon esitab enne 31. detsembrit 2000 eelkõige tehnoloogia eeldatavat arengut, rajatiste käitamisest saadud kogemusi ja keskkonnanõudeid silmas pidades nõukogule aruande, mis põhineb käesoleva direktiivi rakendamisel saadud kogemustel ja heitmeohjevõtete vallas tehtud edusammudel, ja lisab sellele ettepanekud heitmete piirväärtuste ja käesoleva direktiivi asjakohaste sätete läbivaatamiseks.

Ühtki sellise läbivaatamise järel kehtestatud heitmete piirväärtust ei kohaldata olemasolevate põletusrajatiste suhtes enne 31. detsembrist 2006.

Artikkel 15

Komisjon võtab artiklis 16 sätestatud korras vastu muudatused, mida on vaja artiklite 10—12 ja I–III lisa sätete kohandamiseks tehnika edusammudega.

Artikkel 16

1. Komisjoni abistab komitee, kuhu kuuluvad liikmesriikide esindajad ja eesistujana komisjoni esindaja.

2. Komisjoni esindaja esitab komiteele võetavate meetmete eelnõu. Tähtaja jooksul, mille määrab eesistuja lähtudes küsimuse kiireloomulisusest, esitab komitee eelnõu kohta oma arvamuse. Arvamus esitatakse sellise häälteenamusega, nagu on sätestatud asutamislepingu artikli 148 lõikes 2 nõukogu otsuste vastuvõtmiseks komisjoni ettepaneku põhjal.

Liikmesriikide esindajate hääli komitees arvestatakse nimetatud artiklis sätestatud viisil. Eesistuja ei hääleta.

3. a) Kui kavandatavad meetmed on komitee arvamusega kooskõlas, võtab komisjon need vastu.
- b) Kui kavandatavad meetmed ei ole komitee arvamusega kooskõlas või kui komitee ei esita oma arvamust, esitab komisjon nõukogule viivitamata ettepaneku võetavate meetmete kohta. Nõukogu teeb otsuse kvalifitseeritud häälteenamusega.

Kui nõukogu ei ole kolme kuu jooksul ettepaneku tegemisest otsust teinud, võtab komisjon ettepanud meetmed vastu, välja arvatud juhul, kui nõukogu on lihthäälteenamusega olnud kõnealuste meetmete vastu.

Artikkel 17

Käesoleva direktiivi rakendamist käsitlevad aruanded koostatakse direktiivi 91/692/EMÜ artiklis 5 sätestatud korras. Esimene aruanne hõlmab käesoleva direktiivi jõustumisele järgnevat kolme täisaastat.

Artikkel 18

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid enne 31. detsembrist 1996. Nad teatavad sellest viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid võtavad need meetmed vastu, lisavad nad nendes või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga hõlmatud valdkonnas nende vastuvõetud siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 19

Käesolev direktiiv jõustub *Euroopa Ühenduste Teatajas* avaldamise päeval.

Artikkel 20

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 16. detsember 1994

Nõukogu nimel

eesistuja

A. MERKEL

I LISA

DIOKSIINIDE JA DIBENSOFUURAANIDE SAMAVÄÄRSUSKORDAJAD

Artikli 7 lõikes 2 osutatud koguväärtuse leidmiseks tuleb järgmiste dioksiinide ja dibensofuraanide massis väljendatud sisaldusi enne liitmist korrutada järgmiste samaväärsuskordajatega (kasutades mürgisuskordajate mõistet).

Mürgisuskordaja

2, 3, 7, 8	— tetraklorodibensodioksiin (TCDD)	1
1, 2, 3, 7, 8	— pentaklorodibensodioksiin (PeCDD)	0,5
1, 2, 3, 4, 7, 8	— heksaklorodibensodioksiin (HxCDD)	0,1
1, 2, 3, 7, 8, 9	— heksaklorodibensodioksiin (HxCDD)	0,1
1, 2, 3, 6, 7, 8	— heksaklorodibensodioksiin (HxCDD)	0,1
1, 2, 3, 4, 6, 7, 8	— heptaklorodibensodioksiin (HpCDD)	0,01
	— oktaklorodibensodioksiin (OCDD)	0,001
2, 3, 7, 8	— tetraklorodibensofuraan (TCDF)	0,1
2, 3, 4, 7, 8	— pentaklorodibensofuraan (PeCDF)	0,5
1, 2, 3, 7, 8	— pentaklorodibensofuraan (PeCDF)	0,05
1, 2, 3, 4, 7, 8	— heksaklorodibensofuraan (HxCDF)	0,1
1, 2, 3, 7, 8, 9	— heksaklorodibensofuraan (HxCDF)	0,1
1, 2, 3, 6, 7, 8	— heksaklorodibensofuraan (HxCDF)	0,1
2, 3, 4, 6, 7, 8	— heksaklorodibensofuraan (HxCDF)	0,1
1, 2, 3, 4, 6, 7, 8	— heptaklorodibensofuraan (HpCDF)	0,01
1, 2, 3, 4, 7, 8, 9	— heptaklorodibensofuraan (HpCDF)	0,01
	— oktaklorodibensofuraan (OCDF)	0,001

II LISA

HEITMETE PIIR- JA SUUNISVÄÄRTUSTE MÄÄRAMINE OHTLIKE JÄÄTMETE KOOSPÕLETAMISEKS

Iga asjakohase saasteaine ja ohtlike jäätmete põletamisel tekkivas heitgaasis sisalduva süsinikoksiidi piir- või suunisväärtus tuleb arvutada järgmiselt:

$$\frac{V_{\text{jäätmel}} \times C_{\text{jäätmel}} + V_{\text{menetlus}} \times C_{\text{menetlus}}}{V_{\text{jäätmel}} + V_{\text{menetlus}}} = C$$

kus:

$V_{\text{jäätmel}}$: üksnes ohtlike jäätmete põletamisel tekkiva heitgaasi maht, mis leitakse loas piiritletud väikseima kütteväärtusega jäätmete põhjal ja teisendatakse artikli 11 lõikes 2 sätestatud tingimuste alusel.

Kui ohtlike jäätmete põletamisel eraldub soojust vähem kui 10 % rajatise eraldatava soojuse koguhulgast, tuleb $V_{\text{jäätmel}}$ arvutada sellise (tingliku) jäätmekoguse põhjal, mis põletamise korral annaks 10 % kõnealusest koguhulgast, kusjuures koguhulk on muutumatu.

$C_{\text{jäätmel}}$: üksnes ohtlike jäätmete põletamiseks mõeldud rajatistele kehtestatud heitmete piirväärtused (vähemalt artikli 7 lõigetes 1 ja 2 ja artikli 6 lõikes 5 sätestatud saasteainete ja süsinikoksiidi heitmete piir- ja suunisväärtused).

V_{menetlus} : rajatise käitamisel, sealhulgas rajatises tavaliselt kasutatavate lubatud kütuste (välja arvatud ohtlikud jäätmed) põletamisel tekkiva heitgaasi maht, mis leitakse hapnikusisalduste põhjal, mille alusel tuleb heitmed ühenduse või siseriiklike eeskirjade kohaselt teisendada. Kui selliseid rajatise käsitlevad eeskirjad puuduvad, tuleb kasutada tegelikku hapnikusisaldust heitgaasis, mida ei ole lahjendatud menetluses mittevajaliku õhu lisamisega. Muudel tingimustel teisendamine on sätestatud artikli 11 lõikes 2.

C_{menetlus} : rajatiste suitsugaasides sisalduvate asjakohaste saasteainete ja süsinikoksiidi heitmete piirväärtused, mis on kooskõlas siseriiklike õigusnormidega, mis on selliste rajatiste suhtes kehtestatud tavaliselt lubatud kütuste (välja arvatud ohtlikud jäätmed) põletamise kohta. Selliste õigusnormide puudumisel kasutatakse loas piiritletud heitmete piirväärtusi. Kui loas ei ole selliseid väärtusi piiritletud, kasutatakse tegelikke massis väljendatud sisaldusi.

C : süsinikoksiidi ja asjakohaste saasteainete koguheitmete piir- või -suunisväärtus, mis asendab artikli 6 lõikes 5 ja artikli 7 lõigetes 1 ja 2 sätestatud heitmete piir- ja suunisväärtusi. Hapniku kogusisaldus, mis asendab artiklite 6 ja 7 kohaseks teisendamiseks vajalikku hapnikusisaldust, arvutatakse eespool osutatud sisalduse põhjal, võttes arvesse osamahte.

Saasteaineid ja süsinikoksiidi, mis ei teki vahetult ohtlike jäätmete või kütuste põletamisel (näiteks tootmiseks vajalikest ainetest või toodetest), ning süsinikoksiidi, mis tekib vahetult sellisel põletamisel, ei võeta arvesse, kui:

- tootmismenetlus eeldab suuremat süsinikoksiidi sisaldust põlemisgaasis ja
- $C_{\text{jäätmel}}$ (määratletud eespool) väärtusest peetakse dioksiinide ja furaanide puhul kinni

Igal juhul tuleb lubatud ohtlike jäätmete koospõletamisel koguheitmete piirväärtus (C) arvutada nii, et keskkonda satuks võimalikult vähe heitmeid.

III LISA

MÕÕTMISVÕTTED

1. Heitgaasides olevate õhusaasteainete sisalduste määramiseks tehtavad mõõtmised peavad olema esindavad.
2. Kõikide saasteainete, sealhulgas dioksiinide ja furaanide proove võetakse ja neid analüüsitakse ning isetoimivaid mõõtmissüsteeme taadeldakse võrdlusmõõtmisvõtetega kooskõlas CEN-normidega, mis on koostatud komisjoni tellimusel. CEN-normide valmimiseni kohaldatakse siseriiklikke norme.
3. Dioksiinide ja furaanide jälgimise menetluse võib heaks kiita üksnes siis, kui avastamiskünnis üksikute dioksiinide ja furaanide proovide võtmiseks ja analüüsimiseks on piisavalt madal, et saada mürgisuskordajate seisukohast tähenduslikke tulemusi.
4. Heitmete piirväärtuste puhul leitavad usaldusvahemiku (95 %) väärtused ei või ületada järgmisi protsendimäärasid heitmete piirväärtustest:

Süsinikoksiid (artikli 6 lõike 5 punkt a):	10 %
Vääveldioksiid (artikli 7 lõike 1 punkti a alapunkt 5):	20 %
Kogutolm (artikli 7 lõike 1 punkti a alapunkt 1):	30 %
Orgaanilise süsiniku koguhulk (artikli 7 lõike 1 punkti a alapunkt 2):	30 %
Vesinikkloriid (artikli 7 lõike 1 punkti a alapunkt 3):	40 %